

Steder, hvor den bedste Løsning er foregrebet ved, hvad der er sket for lang Tid tilbage, er det naturligt, at man ikke let eller sikkert kommer til den mest ideelle Løsning, men at der frembyder sig forskellige Løsninger, som hver for sig kan have deres Fortrin. Dette tror jeg gælder med Hensyn til Spørgsmaalet om Godsbanegaardens Anlæg i Mølleengen eller dens Anlæg ved Havnen. Men der er ikke nogen Anledning til at fordybe sig i dette Spørgsmaal, fordi det ikke vilde have nogen praktisk Betydning — saaledes opfatter jeg Situationen —, om man vilde genoptage eller fastholde den Hammerichske Plan i dens fulde Udstrækning.

Naar denne Sag har kunnet give Anledning til saa megen Tvivl og saa mange forskellige Meninger, og naar Etatsraad Hammerichs Indsats i Sagen er kommet til at betyde saa meget for Sagens Forløb, tror jeg, ligesom det ærede Medlem for Hjørring Amts 1ste Valgkreds, at det beror paa, at Rigsdagen har haft at gøre med en Del af et stort Hele, og at man ved denne Sags Behandling ikke har kunnet overse, hvilke andre vigtige Momenter der maatte tages i Betragtning. Jeg deler ganske den Opfattelse, at det vilde være af største Betydning for et saadant Spørgsmaals Afgørelse, om der i langt højere Grad forelaa Oversigt over de Fremtidsopgaver, man for Tiden kunde overse. Der er jo saadanne Fremtidsopgaver forbundne med Spørgsmaalet om Trafikken paa den østjydske Hovedbane, og selv om Ministeren ikke kan tænke sig at fremsætte et omfattende Forslag, der løser disse Spørgsmaal paa een Gang, forekommer det mig, at det vilde være overordentlig nyttigt, om der af Ministeriet udarbejdedes ikke Lovforslag, men Planer, som i god Tid viste, hvilke Opgaver der er, og hvorledes man kunde tænke sig disse løst. Det er, teknisk set, synes jeg, en meget vanskelig Sag at behandle saadanne Spørgsmaal stykkevis, navnlig for dem, der skal tage Beslutning med Hensyn til Bevillingerne uden at kende, saaledes som Forslagsstillerne maaske gør, alle de andre Faktorer. Det er noget, som gentager sig ofte, og det har sikkert undertiden netop den uheldige Virkning, at man er i stor Tvivl med Hensyn til den Stilling, man skal tage, just fordi de andre tilhørende Spørgsmaal er ubekendte. Paa et andet Omraade, nemlig Forvaltningen af Københavns Havn, har vi allerede længe haft det Spørgsmaal til Be-

handling eller til Studium at udarbejde en Plan for Havnen og dens Udvidelse for et langt Tidsrum i Fremtiden, ikke saaledes, at en saadan Plan skulde vedtages eller fastslaaes, men saaledes, at den skulde forefindes som en Ramme for Overvejelser og som en Forberedelse, saa at man i det enkelte Tilfælde ikke stod overfor alt for mange ubekendte Faktorer. Jeg tillader mig at stille det Spørgsmaal, om noget lignende ikke var muligt for Statsbanernes Vedkommende. Der er maaske en vis Utilbøjelighed til at fremsætte Planer, som ikke umiddelbart skal anvendes. Det kan medføre en offentlig Diskussion, som de, hvis Embedsopgave det er at behandle Spørgsmaalene, ikke altid sætter lige megen Pris paa. Det kan medføre Kritik, og man kan senere komme til en ny Løsning, som synes at stille det foreslaaede i en mindre gunstig Belysning. Men jeg tror, man i langt højere Grad paa disse Omraader burde fremlægge omfattende Planer, lade Statsbanerne offentliggøre dem til Diskussion og til Vejledning. Det forekommer mig, at der er noget urimeligt i, at Lovgivningsmagten beskæftiger sig i omfattende Grad med Jernbaneplaner, saa snart det drejer sig om Anlæg af lokale Baner og smaa Linier, men naar det drejer sig om de vigtigste og største Spørgsmaal vedrørende hele vor Baneforbindelse, arbejder man saa at sige i Mørke og har kun et Lys, som akkurat rækker saa langt frem, som man kan komme fra det ene Aar til det andet.

Jeg skal i øvrigt ikke fordybe mig i nogen af de Detailler, der har været fremdragne, men slutte med at sige, at det forekommer mig, at man nu naturligt bør vedtage dette Lovforslag, som det foreligger. Den Omstændighed, at det baner Vejen for en senere Løsning af Spørgsmaalet om Gennemkørsel gennem Aarhus, burde man være taknemmelig for fra alle Sider, ogsaa fra Aarhus', og jeg tvivler ikke om, at Interessen for en saadan rationel Løsning af Baneforbindelsen gennem Aarhus og med Randers, saaledes som ogsaa antydtes af det ærede Medlem for Hjørring Amts 1ste Valgkreds (Thomas Larsen), vil vise sig at være til Stede i Aarhus. Jeg anbefaler altsaa Lovforslaget, som det foreligger.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.